

HET VISSERIJBLAD

VRIJDAG
22 MEI 1964

Abonnementen: Binnenl. 1 jaar 300 F - 6 maanden 150 F - 3 maanden 80 F - Buitenl. 1 jaar 325 F - Holl. 1 jaar Fl. 22
Verantwoordelijk Drukker-Uitgeefster: Simonne BOLLINNE, Vindictivelaan 22, Oostende, Tel. 725.23, PCR 41.89.87

DRUKKERIJ
Telefoon nr. 777.13

Enorme beschermingsmaatregelen voor de visserij in West-Duitsland

In ons vorig nummer hebben we gewezen op de hogere steun die thans door de Hollandse regering voor de verre visserij gegeven zal worden, welke voor de Hollandse reders nieuw is. We meldden toen dat in kooperatief verband de Staatssubsidie per schip en per zeedag van 500 op 700 gulden wordt gebracht wat met zich brengt dat alleen voor een tiental vaartuigen er 20 miljoen F toelage zal verleend worden.

Op het ogenblik dat deze regels verschenen kregen we in het Duits visserijvakblad van de Bondsrepubliek 'n hoofdartikel gewijd aan de steun door de Bondsrepubliek aan de Duitse visserij verleend. We laten de tekst hieromtrent volgen.

Daaruit blijkt eens te meer dat buiten het verlenen van goedkoop krediet, slooppremie en de opvangregeling welke aan de reders tweemaal zoveel kost dan aan de Staat er in ons land met zijn geringe mogelijkheden maar groot afzetgebied, nog zeer veel te doen is en dat het niet opgaat de visserij verder te negeren of stiefmoederlijk te behandelen willen we in het toekomstig Europees Economisch beleid tenminste medezeggenschap hebben.

Nu reeds verkwiijnt onze groot-handel bij gebrek aan aanvoer van IJslandse vis. De ene grote rederij na de andere is verdwenen.

Er zullen er nog verdwijnen zo niet krachtadig opgetreden wordt.

Onze markt is gespecialiseerd op IJslandse, Kanaal en Noordzeevis. Wij hebben werkzame reders en vissers.

Onze groothandel blijft niet bij de paken zitten, als er hen maar de gelegenheid geboden wordt. Aan onze regering dit te steunen.

In ons land zijn er twee bedrijven welke alle aandacht verdienen: de landbouw en de visserij. Voor de landbouw wordt er enorm veel gedaan en honderden miljoenen er aan besteed.

Op het Rijksbudget is voor de visserij praktisch niets of zeer weinig voorzien.

Dat is in de ons omringende landen niet het geval. Men beseft daar niet alleen beter

dat de vis een gezond voedsel is, maar dat de aanvoer er van, een grote bron van inkomsten en deviezen betekent voor het land en dat een honderdtal miljoen er aan besteed, onvermijdelijk zijn grote

finantiële weerslag zou hebben op de Staatsinkomsten.

We hopen dat onze vertegenwoordigers in Kamer en Senaat, dat zullen beseffen bij de behandeling van de begroting voor 1965 P.V.

vissersvaartuigen met 'n groter aktievermogen. Op deze wijze moeten bij de hoogzevisserij (trawlers en loggers) verschillende doelen nagestreefd worden, zoals er zijn: het uitbreiden van de visgronden en een stijgende bewerking en verwerking van de vangsten aan boord, alsmede een betere verhouding tussen reisduur (welke slechts kosten met zich brengt) en de vangtijd.

5. — Uitbreiding van de reeds sedert 1962 toegepaste premievoet voor de kapitaalmarkt middelen en hierdoor een gemakkelijker aanschaffing van leningen op de kapitaalmarkt en een meer evenwichtig globale financiering van de nieuwbouw. In dit opzicht is een lagere interestvoet nauw verwant met de uitgave van de staatsleningen voor hetzelfde doel

6. — Gunsttarieven voor aankoop van mazout, welke speciaal vermindering van de uitbatingskosten bij de kleine diepzevisserij en de kustvisserij, alsmede van de grote haringvisserij in de hand werken. Deze gunsttarieven voor de mazout bestonden reeds voor 1962 en werden in het raam van het structureel programma verder gehandhaafd.

Voor de duur van het structureel programma werden de volgende posten in het budgetaire programma van de Bondsrepubliek van 1962 tot 1964 uitgezet:

De beschermingsmaatregelen in de Bondsrepubliek

A. — Zwaartepunten in het programma van de zeevisserij

Bij de samenstelling van het bouwprogramma van de zeevisserij heeft men als leidraad genomen: de hulpmaatregelen uitgevaardigd door de industrie op een doelmatige wijze aan te moedigen en te steunen. Dit gaf aanleiding tot de volgende besluiten:

1. — Het ter beschikking stellen van een groter aantal middelen met het oog op het opsporen en het in gebruik stellen van nieuwe visgronden; de verdere ontwikkeling van de vangtechniek alsmede van de methode der visverwerking aan boord. Tot deze middelen behoren eveneens het bouwen van een twee-

de vaartuig voor visserijonderzoek en het goedkeuren van plannen voor dit doel opgemaakt door het wetenschappelijk instituut voor zeevisserij van de Bondsrepubliek te Hamburg.

2. — Uitkeren van aanvoerpriemien ter bevordering van de kwaliteit van de aanvoer en de daarmee in verband staande opbrengststijging.

3. — Subsidies tot het doorvoeren van een slooppakket, teneinde de vissersvloot te ontlasten van verouderde en niet rendeerbare vissersvaartuigen.

4. — Uitgifte van nieuwbouwenleningen als hulpverlening bij het ombouwen tot moderne en rationele

ZWAARTEPUNTEN VAN HET BOUWPROGRAMMA Budgetaire posten 1962 tot 1964

Nr.	DOEL	in 1000 DM		
		1964	1963	1962
1. —	Visgronden, vistechiek Tweede vaartuig voor visserijonderzoek	600 —	1500 3837	3000 4000
2. —	Aanvoerpriemien	14700	15000	20000
3. —	Slooppriemien (garnaalvangst uitgezonderd) Slooppriemien (voor garnaalvangst)	300 200	12200 200	8653,6 340
4. —	Nieuwbouwenleningen	18000	16500	8000
5. —	Lagere premievoet	4070	1680	1680
6. —	Gunsttarieven mazout	3450	3700	3700
Totalen		41320	54617	49373,6
Toelagen		23320	38117	41373,6
Lening		18000	16500	8000

vervolg blz 2

ENORME BESCHERMINGSMAATREGELEN VOOR DE VISSERIJ IN WEST-DUISTLAND

(vervolg van blz. 1)

Behalve de reeds hoger vernoemde maatregelen staat de Bondsrepubliek de zeevisserij een reeks verdere hulpverleningen toe, welke in werkelijkheid het vervolg zijn van hetgeen reeds voor 1962 in voege trad. De som van de verschillende posten voorzien in het budget van de Bondsrepubliek bedroeg :

1962 : 64.592.000 DM
1963 : 66.627.000 DM
1964 : 53.215.000 DM

Het opbouwprogramma van de Bondsrepubliek behelst een periode van drie jaren en vervalt dienover- éénkomstig einde 1964. Niettemin zullen de afwikkelingen van de slooppremies en de leningen toegekend voor nieuwbouw vermoedelijk gehandhaafd worden tot in 1966. In het belang zelf van een georganiseerde opbouw van de vloot en met vooruitzicht op de bedrijfseconomische samensmelting van het sloopgebeuren met de aanvragen voor nieuwbouwen, dient men het uitstellen van de slooptermijnen als van uitzonderlijk belang te beschouwen.

Men dient rekening te houden met het feit dat, als aanvulling van het structureel programma het bouwen van vissersvaartuigen begunstigd wordt door een nieuwe beschermingsmaatregel van de Bondsrepubliek, geldig vanaf 1-1-65 en tot nader bericht. Het betreft hier de mogelijkheid van een buitengewone afschrijving, bij welke in het jaar gedurende hetwelk de aankoop of de herstelling plaats vond en in de volgende vier jaren, behalve de afzettingen voor amortisatie volgens par 7 EStG tot in totaal 30 % van de aankoop- of reparatiekosten in aanmerking kunnen genomen worden. Daarna kan:

- een gedeelte van de afschrijving binnen het afschrijvingstermijn gebeuren
- de afschrijving elastisch over 'n periode van 5 jaren verspreid op basis van de op dat ogenblik bekomen resultaten van een bedrijfsjaar, worden aangepast.

B — De huidige uitwerkingen van het opbouwprogramma van de zeevisserij.

Het programma kan na de ontlasting van de begroting van het budget van de Bondsrepubliek 1962 en na de uitvaardiging van de nodige richtlijnen, eerst half mei 1962 aangevat worden. De uitwerkingen kunnen derhalve tot op heden niet op een afdoende wijze beoordeeld worden. Volgens een bericht van de BML van 9 januari 1964 inzake de budgetaire commissie van de «Bundestag» kunnen inmiddels reeds de hiernavolgende principiële uitspraken gedaan worden :

1. — Het bouwprogramma wordt van kracht in een periode gedurende de welke de zeevisserij volgens de bedrijfsresultaten behaald in 1961 zich in dergelijke toestand bevond, welke aanleiding gaf tot de ernstige verwachtingen. Uit bijkomende verdere elementen, welke inmiddels ter beschikking werden gesteld (zoals onderzoeken, grote diepzeevisserij; bedrijfsenquêtes, grote haringvisserij; bedrijfseconomische enquêtes, kleine diepzee- en kustvisserij) is gebleken dat de economische crisis welke de visserij in 1961 doormaakte een nog grotere omvang nam als deze welke gebleken is uit een verslag door de Bondsrepubliek gepubliceerd op 28 februari 1962.

2. — De financiële uitwerkingen van het structureel programma, alhoewel deze zich slechts langzaam lieten gelden, leidden ertoe de pessimistische stemming te boven te komen welke in de bedrijfsmiddelen heerste inzake de toekomst van de zeevisserij en moedigde derhalve de wil tot konstruktieve hulp door eigen middelen aanzienlijk aan.

3. — Het bouwprogramma werd niet slechts door de zeevisserij doch eveneens van officiële zijde beschouwd als een bewijs dat de «Bundestag» en de regering geneigd zijn een voorname bedrijfstak tot stand te zien brengen in het belang zelf van het economisch bestaan van de kustgebieden. Zodoende werd het vertrouwen in de toekomst van de zeevisserij gesterkt hetgeen o.m. aanleiding gaf tot een gunstiger klimaat in de bankmiddelen, bij de geldschietters uit andere economische sectoren, en nevenbedrijven.

4. — Inmiddels is gebleken dat het bouwprogramma op een geschikte wijze het beoogde doel kan nastreven en samen met de privaattmiddelen van de bedrijven zelf in de loop van het eerste jaar aanleiding heeft gegeven, tot positieve aanwijzingen voor een langzame consolidatie van de zeevisserij.

5. — Voor de afzonderlijke bedrijven stelde men volgende resultaten vast :

a) Grote diepzeevisserij

Het structureel programma van de Bondsrepubliek was het duidelijkst merkbaar bij de aanvoerpriemien en de slooppremies. Door deze premies kwamen de ondernemingen betrekkelijk snel in het bezit van middelen waarbij als voorwaarde geldde het inleiden van een rationalisatie en een modernisatie van de vloot en van de landsbedrijven. De zeevisafzetmaatschappij gesticht door de grote diepzeevisserij, maatschappij bij welke alle aanvoeren aangemeld worden, heeft zich meer en meer als een doelmatig instrument van de eigen hulpmiddelen weten te betuigen. Zo heeft men kunnen vaststellen dat niet alleen samen met de aanvoerpriemien, de kwaliteit van de aanvoeren merkbaar is verbeterd, men is er namelijk ook toe gekomen, dank zij een aanvoer welke afgestemd is op de potentiële afzetmogelijkheden van de markt, vastere prijzen te verkrijgen op de markten in de vismijnen (nauwelijks prijsinzinkingen bij langdurige prijsfluctuaties).

b) Grote haringvisserij

De financiële consolidatie van de bedrijfsonderneming dank zij het structureel programma van de Bondsrepubliek en in dit geval gans speciaal door het verlenen van aanvoerpriemien, maakte 't mogelijk in het kader van de verticale integratie, de besommingen merkbaar te verhogen.

De toenemende achteruitgang van de vangsthoeveelheden in het jaar 1962 kon tot zover gecompenseerd worden, als voorbeeld kan worden aangehaald dat de besomming voor waardevolle kisten verpakte produkten van 1961 tot 1962 gestegen is van 2,7 tot 3,3 miljoen DM, hetzij ongeveer 25 % en de verkoopsbesomming van de afgewerkte produkten afkomstig uit de eigen bedrijfswerkplaatsen of filialen van ongeveer 2 miljoen DM in 1960 tot ongeveer 3,25 miljoen DM in 1962.

Biezonder opvallend was echter de stijging van de half afgewerkte produkten waarvan de verkoops- waarde in dezelfde periode gestegen

is van ongeveer 200.000 DM tot ongeveer 1,7 miljoen DM. Tenslotte dient nog te worden aangestipt het aandeel van de in huishoudverpakking te koop gestelde gezouten haring welke eveneens over hetzelfde tijdperk gestegen is van 2,3 miljoen DM.

Tengevolge van de ontwikkeling van nieuwe produkten en verbruiksvormen gelukte men er in zich voortaan aan te passen aan de nieuwe vragen van de markt en zich een eigen afzetgebied te verzekeren in de grootwarenhuizen en zelfbedieningsmagazijnen.

c) Kleine diepzee- en kustvisserij

Uit het bouwprogramma van de Bondsrepubliek kwamen vooral dan de aanvoerpriemien en de gunsttarieven voor de brandstoffen ten goede van de kleine diepzee- en kustvisserij. Niettegenstaande het aandeel van verbruiksvis nog niet toenam, voerde de vangstpremie tot een verbeterde kwaliteit van dit produkt en een daaruit voortvloeiende

waardestijging. Het aanwenden van officiële middelen maakte het talrijke vissers mogelijk investeringen te doen met het oog op een modernisatie en een rationalisatie van de kotters.

Alhoewel reeds sedert 1952 een leningsfonds voor kotters bestaat waaraan gunstige voorwaarden verbonden zijn, is het bouwen van nieuwe vaartuigen in de kottervisserij uiterst moeilijk, gezien het ver- eiste eigen kapitaal niet kan worden ingebracht of bijkomende financieering door middelen van de kapitaalmarkt mislukt door de moeilijkheid van de solvabiliteit.

Wat de slooppremies betreft kan de bedrijfssektor hiervan slechts in begrensde mate gebruik maken. Slechts een gering aantal zeer oude vaartuigen kwamen onder de sloophamer terecht, gezien het feit dat tengevolge van de hiermede gepaard gaande hoge onkosten verdere herstellingen als ongewenst worden beschouwd.

De visleurhandel en haar problemen

In ons blad van 15 mei 1964 verscheen een vraaggesprek van een visventer afgenomen. Dat hierop reakties zouden komen, is te begrijpen. De heer Vanbroeck, sekretaris van de propagandakommissie voor visverbruik, schrijft ons dienaangaande het volgende :

Met belangstelling hebben we het vraaggesprek met een visventer gelezen, hetwelk in het visserijblad van vrijdag 15-5-1964, verscheen.

De geïnterviewde visventer heeft alleszins dingen medegedeeld welke juist zijn, maar anderzijds problemen aangeraakt welke hij, ons inziens, onvoldoende uitgediept heeft en dientengevolge is hij op een vals spoor gekomen.

Wanneer wij hier op de inhoud van het vraaggesprek terugkomen, is dit niet met een kritisch oog, is het niet met het recht op antwoord, maar is het eenvoudig omdat het toch altijd beter is dat de ware toedracht der zaak juist gesteld wordt en dat elke op de hoogte is van de feiten zoals ze zijn. Dit doet natuurlijk geen afbreuk aan het feit dat elk individu zijn eigen opinie nog hebben kan en mag.

Zo verklaart de visventer dat de Propagandavereniging voor meer Visverbruik weinig doet voor de visleuvers, de genomen initiatieven niet aanmoedigt en de vertegenwoordigers in de kommissie praktisch zero is. Hij voegt hieraan toe dat een zekere vijandigheid, animositeit, vanwege de gevestigde handel hieraan niet vreemd zou zijn.

Voor wat de aktiviteit betreft, komen we later hierop wel terug. Voor wat nu het aanmoedigen van de genomen initiatieven aangaat! Het kan niet geloofwaardig worden dat dit nu wel het geval is. Anderzijds mag een kommissie, zoals de Propagandavereniging voor meer Visverbruik, niet vervallen in particularisme, maar dient in het licht van een verhoogd visverbruik, de verdeling in het algemeen te zien. Alle schakels in de keten van het verdelingsysteem worden daarom op ge-

lijke voet geschakeld en van stiefmoederlijke behandeling is er dus geen sprake.

Wat de vertegenwoordiging in de kommissie zelf betreft, werd op 4-11-1963 een zeer uitgebreide Beheerraad samengesteld waarin, naast afgevaardigden van Staat, Provincie en Steden, alle sektoren van het zeevisserijbedrijf, relatief tot de belangrijkheid, vertegenwoordigd zijn. Ook de sektor van het visventen is aldus vertegenwoordigd en het gaat niet op «heden» bepaalde toestanden van het «verleden» aan te klagen, wanneer hieraan op dit ogenblik verholpen is.

Het is ons inziens totaal verkeerd van te menen dat de invloedssfeer, van het is eender welke sektor in de kommissie van die aard zou kunnen zijn, dat bepaalde subjektieve gedachten ingang zouden vinden.

Dit is totaal uitgesloten en het dient aanvaard dat thans de vertegenwoordigers van de diverse sektoren met een gezonde geest van samenwerking rond de tafel zitten om aan de problemen, welke niet te onderschatten zijn, een oplossing te geven. Dit is misschien vroeger niet het geval geweest, misschien wel, maar thans, na de doorgevoerde reorganisatie is het een feit. En dit is alleszins een verheugende vaststelling.

Dat in de kommissie zou gesproken zijn dat de leuvers met «rotte» vis de baan op gaan, is ten eerste te betwijfelen. Elkeen is immers overtuigd van het feit dat het wellicht mogelijk is een cliënt deze week «appelen voor citroenen» te verkopen, maar volgende week niet meer. Betreft het hier weer niet eens te meer zo één van die «kaai-fabeltjes» welke doorgaans alle grond missen?

De visventer in kwestie noemt enkele tips waarmede de Propagandavereniging voor meer Visverbruik zou moeten rekening houden ten einde de leurhandel te bevorderen, o.a. het ter beschikking stellen van folders aan verminderde prijs, het